

ΕΤΟΣ ΣΤ΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 278

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ετήσιας συνδρομής προπληρωτέα διὰ μὲν τὸ Ἐπιτερικὸν δραχμὴ νέει 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20
Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἰπποκράτους ἀριθ. 5, παρὰ τῆ πλατεῖα τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 10 Ἰουνίου 1884.

ANEMOMAZOMATA

Ἐπιτερικὸν συνταράσσεται ἡ Εὐρώπη ἔγεινεν ἀνάστατος·
οἱ πρέσβεις τρέχουν· οἱ μεσοῖται κλαίουν· οἱ Ἑβραῖοι τῆς Θεσσαλίας
προετοιμάζονται νὰ ἱκετεύσωσι τὸν Ἰεχωβά... Τί τρέχει;

Ἄσθενεῖ ὁ κ. πρωθυπουργός! Ἡ Νέα Ἐφημερίς διεβε-
βαίωσε μάλιστα ὅτι δὲν στέκει καθόλου καλά εἰς τὰ
πόδιά του καὶ ὅτι κινδυνεύει νὰ γείνη ποδαλγός. Τὸ πρᾶγμα
δὲν ἦτο ἀπίθανον μετὰ τὸσον ἀκατάσχετον θρόνον εἰς τὸν κατή-
φορον... Εὐτυχῶς ἐξηκριβώθη ὅτι ἐπρόκειτο μόνον περὶ παρωνυ-
χίδος!

Καὶ εἰς τοῦτο πρωτότυπος ὁ κ. πρωθυπουργός! δταν ἄσθενεῖ
αὐτός, νὰ λέγῃ ὁ κόσμος «Ἰπρόκειται περὶ παρωνυχίδος!»

***

Ὅπως δὴποτε ὅμως ἡ παρωνυχὶς δὲν τὸν ἐμποδίζει ἀπὸ τὰς
περιοδείας καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἔτοιμος, ὡς λέγεται, νὰ μεταβῆ εἰς Ναύ-
πليون. Τί ζητεῖ ἐκεῖ πέρα; Νὰ ἐπιθεωρήσῃ τὰ δημόσια κατα-
στήματα! Καὶ θ' ἀρχίσῃ βέβαια ἀπὸ τὸ Παλαμῆδι ἂν ὄχι
δι' ἄλλο, τοῦλάχιστον διὰ νὰ πειράξῃ τὸν κ. Δηληγιάννην, θὰ τε-
λειώσῃ δὲ εἰς τὸ Βουλεωτικόν, κτῆριον ἱστορικόν, ὅπερ ὁ και-
ρὸς μετέβλεν ἀπὸ βουλευτηρίου εἰς φυλακὰς καταδικῶν, διὰ νὰ
δείξῃ ἴσως ὅτι ἐν τῇ Ἑλλάδι ἐνίστε ἡ ἀπόστασις μεταξὺ τῶν δύο
δημοσίων καταστημάτων δὲν εἶνε μεγάλη.

***

Ἰσως τὸ Βουλευτικὸν τῷ ἐμπνεύσῃ τῆν φρόνιμον ἰδέαν τῆς ἀ-
νεγέρσεως βουλευτικῶν φυλακῶν, ἐνδεχομένων νὰ χρησιμεύσωσι
ἐν μέλλοντι οὐχὶ ἀπὸ τῶν ἀνελθόντων ἀλλ' ὅφει τα στοιχεία ἄτινα
ἀρχίζουσι νὰ εἰσάγωνται εἰς τὴν ἐθνικὴν ἀντιπροσωπείαν. Ἀφοῦ
μάλιστα ἐγκαθιδρύθη τὸ σύστημα τῆς ἰδιαίτερης καθήρεως κατὰ

κοινωνικὴν τάξιν, δὲν εἶνε ἀπίθανον ὁ κ. πρωθυπουργός νὰ μερι-
μνήσῃ ἀργότερον καὶ περὶ ἀνεγέρσεως τραπεζικῶν φυλακῶν καὶ
διὰ τοῦτο ἐπειθανάγκασε τὸν κ. Βαλλιάνον νὰ διαθέσῃ ἀποκλειστι-
κῶς τὴν γενναίαν δωρεάν του πρὸς ἀνεγερσιν φυλακῶν. Εἰς τὰ
δημόσια ταῦτα καταστήματα δύναται κάλλιστα ὁ κ. Τρικύπης νὰ
ἐπιγράψῃ ὡς οἱ ῥωμαῖοι πατρῷικοι τὴν περιεκτικὴν λατινικὴν ἐπι-
γραφὴν: sibi suisque— εαυτῷ καὶ τοῖς ἰδικοῖς του.

***

Ἄλλοι πάλιν διατείνονται ὅτι ὁ πρωθυπουργός ἀγρυπνος καὶ
ζηλότυπος φύλαξ τοῦ περὶ καπνοῦ νόμου, ὅστις ἐπλήρωσε μέχρι
ἐκχειρίσεως τὰ δημόσια ταμεῖα, θέλει νὰ παρατηρήσῃ αὐτοπροσώ-
πως μήπως γίνεται χρῆσις τῆς ἐν Ναυπλίῳ λαϊμητόμου πρὸς λα-
θραίαν κοπὴν καπνοῦ!

***

Ὁ ἐξοχώτατος πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος ἐν Ἰσπανίᾳ διαμένει
ἐδῶ, καθὰ δὲ μανθάνομεν δὲν σκοπεύει νὰ ἐπιστρέψῃ πλέον εἰς τὴν
θεσίν, διότι ἡ χώρα ἐκείνη ἡ ἀχάριστος δὲν ἔχει οὔτε μιαν λίμνην!

***

Ἄλλως τε ὁ κ. Σκουλούδης ἔχει καὶ συμφέρον νὰ μὴν ἐδῶ
κατ' αὐτάς, διότι ἡ ἐν Κωπαίδι ἐπραγεῖσα τρικυμία, ἧτις ἀνερρι-
πισεν ὅλον τὸν βόρβορον τῆς ὑποθέσεως δὲν εἶνε εὐκαταφρόνητος
καὶ πρέπει νὰ ἐνεργῇ ὑπὲρ τῆς ἰδίας σωτηρίας. Μολονότι διατεί-
νεται ὅτι τὴν ἐντιμον ἐπιχειρήσιν του εἴθην ἐπιτηδείως ὑπὸ τὴν
προστασίαν τῶν γαλλικῶν νόμων καὶ ἡ ἐλληνικὴ δικαιοσύνη δὲν
ἔχει δικαίωμα νὰ ἐπέμβῃ εἰς τὸ ἀπόρ... ρητον τοῦ καταστα-
τικοῦ του.

***

Ἐν τούτοις διὰ νὰ εἶνε ἐξησφαλισμένος ὁ ἐξοχώτατος δὸν Στέ-
φανος ἀπὸ τὰς ἀνακριτικὰς ἐνοχλήσεις, λέγεται ὅτι ζητεῖ τὸ χαρ-
τοφυλάκιον τῆς δικαιοσύνης στηριζῶν τὴν ἀπαίτησίν του ἐπὶ τοῦ
ρητοῦ τοῦ Ἀποστόλου: «Τὴν πίστιν τετήρηκα, τὸν δρόμον τετέ-
λεκα, ἄρα ἵναπόκειται μοι καὶ ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος.»

***

Φέρε δὲ καὶ ἐν ἄλλο ἐπιχείρημα ἰσχυρώτατον· ὅτι εἰς τὰς

χειράς του ή δικαιοσύνη θα γείνη αδιατροπή και άδελκάτος, αφού μαζί του θα έχη τόν Μίνωα.

***

Ευχόμεθα να επαληθεύση ή φήμη και να συμπληρωθή ούτω καταλληλότερα τὸ ὑπουργεῖον, τὸ ὁποῖον θὰ περιέχη τότε δύο ἀνδρας ἐνδόξους, τὸν ἕνα διὰ τὸ Καραλή και τὸν ἄλλον διὰ τὸν Καραλή.

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΠΙΣΜΑΤΑ

Λέγεται: ὅτι σπουδαιοτάτας ζημίας ὑπέστησαν ἐκ τῆς μετὰ τὸ ἐνταλμα ἐπελθούσης ὑποτιμήσεως τῶν μετοχῶν τοῦ Λαυρίου οἱ προφυλακισθέντες. Ἦδη δὲ ἀναμνησκόμενοι τῶν ὑπολογισμῶν, οὗς ἐπ' αὐτῶν τούτων τῶν μετοχῶν ἐστήριξαν ἠκούσθησαν ψάλλοντες τοὺς ἀκολουθοῦς γνωστοὺς στίχους τοῦ Δάντου: «Δὲν ὑπάρχει μεγαλύτερα λύπη τοῦ νὰ ἐνθυμηθῆσαι ἐν φυλακῇ και ὑποτιμηθῆσαι τοὺς εὐδαίμονας τῆς ὑπερτιμήσεως καιροῦς.» Ὁ κ. Ἀθηνογένης τοὺς κρατεῖ ἀπ' ἔξω εἰρωνικῶς τὲ ἴσο.

***

Οἱ πικρατάτες εἰς τὴν κηδείαν τοῦ ἀειμνήστου Κριαρῆ ἠσθάνθησαν μεγαλύτεραν ἢ διὰ τὸν θάνατόν του λύπην, ὅτι τὸ σῶμα αὐτοῦ τὸ ὁποῖον ἐσεβάσθησαν αἱ ἐχθρική σφαῖραι δὲν εὔρε τὴν αὐτὴν χάριν και πρὸς τοὺς ὁμοφύλους του, οἵτινες ἐξήσκησαν ἐπ' αὐτοῦ μεθ' ὅλης τῆς δυνατῆς σκληρότητος τὴν ρητορικὴν των. Νομίζομεν ὅτι οἱ συμπατριῶται του ὤφειλαν νὰ λάβωσι μικρὰν πρόνοιαν: ὅπως ὑπερασπίσωσι τὸν νεκρὸν τοῦ ἡρώος των, ἀφοῦ αὐτὸς ἠδυνάτει πλέον νὰ μεταχειρισθῆ τὴν ἀνδρίαν του ἐράπαξ κατὰ τῶν Ἑλλήνων και ν' ἀντιστῆ εἰς τὴς κατὰ τῆς μνήμης του προσβολάς.

***

Δὲν τολμῶμεν νὰ βεβαιώσωμεν τὸ πρᾶγμα, ἀλλ' ἐν τούτοις μᾶς ἀνεφέρθη ὡς λεχθεῖσα ἐν τῷ καιῷ τῆς Ἀγίας Εἰρήνης ὑφ' ἑνὸς τῶν ἐπικηδείων ρητόρων ἡ ἐξῆς ἀκριδῶς περικοπή: «Ὅπως ὁ Καμπρῶν δταν ἐπολεμεῖτο ὑφ' ὅλων τῶν δυνάμεων εἶπε τὴν ἐσχάτην ἐκείνην λέξιν, οὕτω και ἡμεῖς πιεζόμενοι ὑπὸ τῆς διπλωματίας ἀντετάσσομεν αὐτῇ τὸ δνομα Κριαρῆ.» Ὑποθέτομεν ὅτι οἱ κηδόμενοι τῆς μνήμης τοῦ γηραιοῦ Κρητός, ὅστις ἔσχε τὴν ἀτυχίαν ν' ἀποθάνῃ ἐν Ἀθήναις, θὰ ἐφρόντισαν νὰ παραλέσουν τῷ ρήτορι γυῖμα ἀνάλογον πρὸς τὴν ἐμπνευσίν του.

***

Μεταξὺ τῶν διαφόρων εἰδήσεων περὶ διαταραχῆς τῆς δημοσίου ἡσυχίας πιστεύομεν νὰ μὴ ἀμελήσῃ ὁ κ. Κοσσονάκος ν' ἀναγγεῖλῃ και τὴν ἀπειλουμένην ἐκδοσιν 4—5 ὁμοῦ νέων δραμάτων τοῦ κ. Ἀντωνιάδου.

***

Ἡ συγκατηγορουμένη ἐνὶ τῶν καλογήρων τῆς Πεντέλης διὰ τὴν γνωστὴν ὑπόθεσιν φαυλόβιος γυνῆ, ὑπερασπίζουσα τὸν ἄγιον ἔλαγεν, ὅτι αὐτὸς δὲν εἶχε ἀνάγκην νὰ ἐπιτεθῆ κατὰ ξένης γυναικὸς, ἀφοῦ, ἐν ἤθειεν, εὔρισκε τοιαύτας ἐν αὐτῷ τῷ μοναστηρίῳ. Εἰς τῶν ἀκαθέκτων δικτῶν τῶν κατηγορουμένων τραπέζιτων εὔρε συσχετίσιν μεταξὺ τοῦ ἀνωτέρω και ἐνὸς ἐπιχειρήματος, ὅπερ

ἐσχάτως ἐγράφη ὑπὲρ τοῦ συνδικάτου, ὅτι αὐτοὶ δὲν εἶνε δυνατόν νὰ κατέφυγαν εἰς ἀπάτην διότι εἶνε πλούσιοι και ἐρίσιμοι ἐν τῇ κοινωνίᾳ.

***

Ἡ Ἀκρόπολις ἀνήγγειλεν ὅτι ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἔπαθεν ἐκ παρωνυχίδος τοῦτο ὁμῶς διαφεύδουσα ἡ Νέα Ἐφημερίς βεβαίῳ ὅτι ὁ ἀνὴρ πάσχει ἐκ ποδάγρας. Ἀν τοῦτο εἶνε ἀληθὲς νομίζομεν ὅτι δὲν ἔχει πλέον ὑπόστασιν τὸ συνήθως λεγόμενον ὅτι ὁ κ. Τρικούπης ἔστειλεν εἰς τὸν τάφον τοὺς προκατόχους του πολιτικῶς ἀφοῦ οὗτοι ἀποθνήσκοντες εἶχον τόσῳ φιλικὰς πρὸς αὐτὸν διαθέσεις, ὡστε νὰ τῷ κληρονομήσωσιν ὁ Δεληγεώργης τὰς περὶ ἐξωτερικῆς πολιτικῆς ιδέας του, ὁ Ζαΐμης τὸν opportunisme αὐτοῦ, ὁ Βούλγαρης τὴν αὐθιρεσίαν του και ὁ Κουμουνδούρος τὴν . . . ποδάγραν του.

***

Ἡ δὲ σοβρότης μεθ' ἧς ἡ Νέα Ἐφημερίς ἀνήγγειλεν ὅτι πρόκειται περὶ σπουδαιοτέρου τινὸς ἢ παρωνυχίδος παθήματος τοῦ ἀνδρός, ἐκφωνήσασα και σύντομον πρὸς αὐτὸν παραινετικὸν περὶ τῆς βλαβερᾶς ἐπιρροῆς, ἦν δύναται νὰ έχη ἡ πολλὴ ἐργασία κλπ., μᾶς ἐνθύμισε τὴν περίφημον φράσιν τῶν δημοσιογράφων ἡμῶν ἄλλοτε, ὅσάν τις ἤθελον νὰ ἐπιστήσωσιν τὴν προσοχὴν τοῦ κοινῶ ἐπὶ τινος λίαν σοβαροῦ ζητήματος: «Δὲν πρόκειται περὶ παρωνυχίδος.» Ἀξιοσημείωτον ὁμῶς εἶνε ὅτι ἡδη ἡ δημοσιογραφία και τὸ κοινὸν λύσαντες φαίνεται πάντα τὰ σοβαρώτερα αἰσίως ἤρχισαν ἐπασχολούμενοι και περὶ τῶν παρωνυχίδων. . . τοῦ κ. Τρικούπη.

***

Ἐπιδημία βουλευμάτων ἐξερράγη αὐτῆς τῆς ἡμέρας, ἧς θύματα ἀριθμοῦνται μέχρι τοῦδε ὁ κ. Διευθυντῆς τῆς Ἀστυνομίας παραπεμφθεῖς εἰς τὸ πλημμελειοδικεῖον διὰ τὴν ὑπόθεσιν Μυλωνᾶ, οἱ τραπέζιται τοῦ συνδικάτου και ὁ δήμαρχος. Μὲ τί ἄρα γε νὰ εἶνε ἐμβολιασμένοι οἱ κκ. Σκουλούδης και Ἀθηνογένης και τὴν διαφεύγουσιν ἂν και εὐρισκόμενοι ἐν μέσῳ αὐτῆς; Ἐχομεν σκοπὸν νὰ διαπραξώμεν τὴν πρώτην τυχούσαν ἐγκληματικὴν πράξιν και ἔπειτα νὰ ζητήσωμεν δαμαλίδα ἀπὸ τοὺς δύο ἀνωτέρω ἀξιότιμους κυρίους και εἰμεθα βέβαιοι ὅτι δὲν θὰ φορηθῶμεν τίποτε.

***

Ἐν τούτοις τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐπωλεῖτο ἀνὰ τὰς ὁδοὺς παράρτημα, ὅπερ οἱ ἐφημεριδοπῶλαι διελάλουν ὡς περιέχον τὰ τῆς φυλακίσεως τοῦ ἐν Μαδρίτῃ πρεσβευτοῦ. Εἰς μέτοχος τῆς Κωπαϊδὸς ἀκούσας τοῦτο ἔλαμε τὸν σταυρόν του και πορευθεῖς ἠγόρασεν ἐν κηρίον, τὸ ὁποῖον ἦναψε πρὸ τῆς εἰκόνας τοῦ Ἀγίου Ράδου.

***

Ὁ κ. Pochet διευθυντῆς τῶν ἔργων τῆς ἀποξηράνσεως τῆς Κωπαΐδος, ἐξέθηκεν ἐν περιλήψει τὰ ἐκτελεσθέντα ἔργα περὶ τὴν Κωπαΐδα ἐν μόνον ἐλησημόνησε νὰ μᾶς εἶπῃ, ποῦ ἐδαπανήθησαν τὰ καταβληθέντα 7 1/2 ἑκατομμύρια· ἐνὸς δὲ τοῦτο δὲν διευκρινηθῆ, αἱ κκαὶ γλῶσσαι δὲν θέλουσι πᾶσαι λέγουσαι και μετὰ τὴν ἐκθεσιν τοῦ κ. Pochet, ὅτι τὰ 7 1/2 ἑκατομμύρια οὐτ' ἐτέ ἐμποχέας.

